

XIV. évfolyam
2006. november

KOLPING

A Magyar Kolping Szövetség lapja

www.kolping.hu

**800 ÉVEL EZELEŐT, 1207-BEN
MAGYAR FÖLDÖN, SÁROSPATAKON,
MEGSZÜLETETT EGY GYERMEK,
ÁRPÁDHÁZI SZENT ERZSÉBET.**

Cikkünk a 10-11. oldal

KOLPING ÍRÁSAIBÓL

A gymnasiumban

Sajátságos látvány lehetett a 24 éves fiatal ember az iskola padján, 14 éves gyermekek között. A fiatalabb tanulók hamar gúnytárgyává teszik idősebb iskolatársukat, kinek alázatosságát és kitartását ugyancsak kemény próbára teszi e gyengédtelesség. Kolpingnak is nehezebbre esett a dolog, mint ezt az intézetből való távozása alkalmával tanáraihoz intézett, és alább közlendő iratában nyíltan be is vallotta. De a gúny el is némult Kolping előtt, kinek egész megjelenésén, a hivatása után való törekvés és szent komolyság ömlött el.

mindjárt kezdetben észrevették, mennyi jóakarattal iparkodik oly törvényekhez alkalmazkodni, melyek semmi esetre sem az ő korához voltak számítva. Meg is becsülték és szeretettel segítették tanulmányában.

Vagyonos szülék gyermekének sejtelmén sem lehet egy szegény tanuló gondjairól és nélkülözéséről. Kolpingnak sok keserűséget okoztak e gondok tanulása idejében, midőn leginkább rászorult volna, hogy lelke szabad legyen a gondok súlyától. Voltak ugyan jótéveői is, de gyengédsége tiltotta, hogy azoknak sokáig terhőkre legyen; hazulról segítségre nem számíthatott, sőt azt el sem fogadta volna. 1838-ban 52 tallérnyi ösztöndíjat kapott, és tanárai közbenjárása folytán a tandíjtól is felmentették. De hát ebből még nem élhetett meg. Barátainak később elbeszélte diákkori nyomorúságait. – Mihelyt annyira haladt tanulmányában, hogy alsóbb-osztályú tanulóknak magánórákat adhatott, ő is felhasználta a pénzszerzés e keserves és rosszul gyümölcsöző módját. Míg tanuló társai a szabadban kerestek üdülést, azalatt ő kemény munka árán a fentartásához szükséges pénzt szerezte meg,

saját dolgait csak később, vagy éppen éjjel végezte el, és másnap reggel, – mint később a legényegyletben elbeszélte – potom pénzért lusta tanulókat vert fel ágyaiból. Ez a túlfeszített fáradtság, amint természetes is volt, csakhamar megboszulta magát. 1838-ban és 1839-ben ismételtén bekövetkezett erős vérhányása aggasztó mérvben elgyengítette őt. Ösztöndíjat 1839-ben már nem kapott, minek folytán életgondjai tetemesen szaporodtak. De az Isten azért nem hagyta el őt. Valahányszor egyik-másik segélyforrása elapadni készült, mindannyiszor és néha csodálatos módon, ujat fakasztott neki a Gondviselés.

Előttünk fekszenek Kolping eredeti bizonyítványai ez időből, nevezetesen az 1838. őszi (a 4. osztályról), az 1839. húsvét (az 5. osztályról), az 1839. őszi (a 6. osztályról), hova Kolping egy félév múlva már husvétkor felkerült, s onnét ismét félév múlva a 7. osztályba helyeztetett át), az 1840. húsvéti (a 7. osztályról), és az 1840. őszi (a 8. osztályról). Mindeme bizonyítványok Kolping szorgalmáról és fényes eredményéről tanuskodnak.

Azt lehetne hinni, hogy oly életgondok, minők Kolpingot terhelték, lelkesedésének szárnyát szegték és a mindennapi kenyérkereset rideg kérdése, ez a lelket hénító gondolat, lángoló képzelmet idő előtt megfagyasztotta. Épen nem! Egy egyszerű negyedik osztályú tanulótlól, ki korára és szellemi fejlettségére nézve – egyes ritka kivételeket leszámítva, – alig több, mint gyermek, – nem lehet olyas valamit várni, mi őt a fiatal tanuló álláspontja fölé emeli, legkevésbé pedig azt, hogy tisztán megértse, mi vele az Isten szándéka a jövőben. És ha ez ifju mégis eszményekről beszél, melyeket elérni akar, törekvése tulajdonkép

nem más, mint homályos bolygótűz és éretlen képzelgés. Kolping nem e szabály szerint itélendő meg. határozottan gyökörlatias iránya mellett, a legmagasabb eszményért lelkesült. Alig egy hónapig látogatója a gymnasiumnak, gondolatait az életről, kötelességeiről már is napló keretébe foglalta, melyet valószínűleg egy barátja tanácsára kezdett meg. Sajnos, hogy e napló csak öt fejezetből áll, de e néhány lap is sok felséges gondolattól ragyog. E napló egyes részleteit itt ismertetjük; ily tanuló iskolájába bizvást járhatunk. 1837. november 4-én így ír: >Jól van tehát, kedvesem, tanácsod szerint munkához fogok; csendes nyugalommal és jóakarattal tekintek magam köré, megnézem az utat, melyen haladnom kell, megfigyelem társaim lépéseit, kik mellett különböző célok után törnek, s egyet akarva mégis ezerféle eredményt érnek el. Legelőször is magamra tekintek, nyugodt, pártatlan szívvel akarok itélni hajlamaim és érzelmeim fölött, ezeket közelebb akarom vinni az eszményhez, mely ifju tűzzel égő lelkem előtt lebeg. Oh ez eszmény nem képzelgés, nem agyrém, mit megvalósítanom nem lehetne, mely után csak azért futok, hogy a szentség fényétől körülvéve, társaim fölé emeljen! Én először is emberré akarok lenni, a magas hivatást akarom megérteni, melyre születtem; emberi kötelességeimet óhajtom megismerni és betölteni, melyek alkalmassá tesznek, hogy testvéreim között és értők éljek. és ha megismertem ez e célhoz elvezető utat, határozottan arra lépek, a megismert igazsághoz ragaszkodom, nyílt homlokokkal vallom be, ami lelkemben él; az igazságnak tanuja, embertársaimnak testvére akarok lenni. Azon gondolatban keresem a meglegedést, hogy mindent megtettem, folytatás az 5. oldalon >

Szirmok, virágok koszorúk

November a halottak hónapja. A temetők csendjében az elhunytak szólnak hozzánk. „Hodie mihi, cras tibi”, „Ma nekem, holnap neked”. „Mors certa, hora incerta”, „A halál biztos, az óra nem biztos”. „Voltunk mint ti, lesztek mint mi”. Az ókori latin bölcsesség mellett még Francois Villon emlékeztetéses sorait is olvastam egy síremléken: „A Titkot űztük mindahányan, s az évek szálltak mint a percek...” Szirmok, virágok, koszorúk teszik a béke hónapját a temetők sírkertjeit. A holtak már megbékéltek. Bölcsék. Tudnak valamit, amit mi még nem tudunk.

Ők már nem hiszik – mint mi – hanem tudják a helyes értékrendet: mi fontos és mi nem fontos. Tudják azt, hogy az életünk csak előjáték. Amint a nagy zeneművekben is az előjátékban már föl van vázolva az egész kompozíció lényege, a mi földi életünkben is már eldől a halál utáni örök sorsunk. Mennyi mindent tartunk fontosnak életünkben ami, mind fölösleges-

nek tűnik a temetők csendjében. Az Úr Jézus, kínszenvedését megelőző napokban, Lázár barátját meglátogatva mondta Mártának: „Márta, Márta sok minden foglalkoztat, sok minden nyugtalanít. Pedig csak egy a fontos.

lelkek azt üzenik: Segítsetek! Mert mi már nem tudunk segíteni magunkon. Mi hasonlók vagyunk a rosszat álmódó emberhez, aki azt álmodja, hogy a viharos tenger hullámai között fuldoklik, látja már a mentőcsónakot, tudja, hogy

előbb-utóbb megmenekül, de hiába nyúl a kötélre erősített mentőöv után, képtelen elérni. Segítségért kiált, mert ő nem tud magán segíteni. Mi, a vándor és zarándok egyház tagjai segíthetünk a tisztuló lelkeken. Imádsággal, böjttel, alamizsnával, tejes búcsúval, amit értük ajánlottunk föl. De legjobban az értük mondatott szentmisével.

Mária a jobbik részt választotta. Nem is veszi el soha.” Az egy fontos nem más, mint Isten igéjének hallgatása, s annak megcselekvése. Minden más ennek a legfőbb értéknek van alávetve. Az üdvözültek Szent Pál szavaival üzennek nekünk: „Kövessetek engem, mert én Jézus Krisztust követem”. Ha vele együtt szenvedtek, vele együtt meg is dicsőültek. A tisztító tűzben szenvedő

Hiszen a szentmise a legtökéletesebb és leghatékonyabb imádság, hiszen itt maga az Úr Jézus imádkozik velünk, értünk, helyettünk. A legnagyobb jó az emlékezésen túl, amit elhunyt szeretettünkért tehetünk, a holtakért mondatott szentmise. A szirmok, virágok, koszorúk elhervadnak. A Szentmise gyümölcse pedig az örök élet.

DR. BOLBERITZ PÁL FŐPRÉZES

Rövid riport Kovács László úrral, az MKSZ új világi elnökével

A MKSZ 2006. október 28-án a tisztújító közgyűlésen Kovács Lászlót választotta világi elnökké.

Kedves Elnök Úr! Tudjuk, hogy régi elkötelezett Kolping testvérünk, de szabadjon megkérdezni, hogy érzi magát az új pozícióban?

-Tudják ez olyan érzés mint ahogy ott álltam az esküvőmön az oltár előtt 32 évvel ezelőtt leendő feleségemmel és csak azt tudtam biztosan megígérni neki, hogy jóban rosszban kitartok mellette.

Csak ezt tudom nektek is megígérni, hogy jóban rosszban kitartok mellettetek és legjobb tudásom szerint dolgozom közösen veletek, hogy a Kolping mozgalom megújuljon és megtöltsük lelki tartalommal.

Mik az elképzelései?

Mindenki tudja, hogy a Kolping Mozgalom motorjai az iskolák, itt nevelik a jövő osait. Az elmúlt időszakban a sok félreértés és találgatások miatt a munka egy kicsit nehezzé vált mindenki számára.

Szeretnék mindenkit megnyugtatni, hogy az intézményekre és az intézményekben dolgozó emberekre a Szövetség továbbra is számít, ugyan úgy mint a mozgalmat alkotó Kolping Családokra.

Köszönjük az eddigi jó és színvonalas munkát.

Hogyan tovább?

Fő feladatunknak a továbbiakban azt kell tekinteni, hogy az intézmények és az intézmények környezetében lévő Kolping Családok szorosabban működjenek együtt.

A közösen rendezett vagy az egymás rendezvényein való részvétel erősítheti a kapcsolatokat.

Még egy fontos feladat van a Kolping mozgalomban, az intézmények és a mozgalom közötti egészséges egyensúly megtalálása, mert az elmúlt időszakban a mozgalom hátterbe szorult.

Kérem szóljon önmagáról is.

58 éves vagyok. Budapesten élek a Városmajori plébánián világi áldoztató vagyok és templomgondnok. 1990-ben a Kolping mozgalom újjáalakításában tevékenyen részt vettem Lang Gyuri bácsival és sokakkal közületek.

Édesapa vagyok 5 gyermekem, és 2 unokám van.

Eredeti végzettségem nyomindász.

Végezetül, mint, ahogy Dr. Bolberitz Pál országos prézesünk a közgyűlés végén megköszönte a korábbi elnöknek Dr. Szemkeő Juditnak munkáját, itt ragadnám meg az alkalmat, hogy ezt én is megtegyem és megköszönjem neki az elmúlt négy év eredményeit.

Egy Kolping idézettel fejezném be:

„Minden hely és minden helyzet alkalmas arra, hogy fontolgtatás nélkül, sok jót tegyen az ember. Ehhez azonban szükséges, hogy tartsa nyitva a szemét, a fülét, és ami még ennél is fontosabb, a szívét is!”

Kovács László

Dél(i) vidéki harangszó

Tamási Áron szavait idézve: „a magyarságot is az atyafiság és az együttes érdek alapján a sors verte egybe; hazát a bátorsággal irányított életösztön szerzett neki, de nemzetté a magyar szó teremtette. Mint jelképes hatalom, a magyar szó nekünk a legnagyobb erekle. Kegyelet, hűség és becsület illeti meg őt.” Ennek az értékes ereklyének a birtokában és annak tudatában, hogy „azért vagyunk a világon, hogy szavunknak helyet találjunk” (Sütő András) kezdtük el szervezni, a Budaörsi Kolping Család Egyesület tagjai, ez év elején legújabb, magyarok által lakott területek megismerését célul tűző bácskai, szerémségi és bánáti, egyszóval délvidéki utunkat. Ezúton köszönet a szervezésért elnökünknek Mátyásnak. Szerveztük annak tudatában és ismeretében is, hogy idén

fogjuk ünnepelni a nándorfehérvári győzelem 550. évfordulóját is (1456. július 22.), amelynek tiszteletére a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia imaévet hirdetett a nemzet lelki megújulásáért.

Utunk célját már tizenegy évszázada, a 895. évi honfoglalás óta folyamatosan lakja a magyarság, bár egyes részein a viharos történelemmel járó népmozgások következtében jelenléte napjainkra megritkult. A háborúk során lakossága többször változott, kicserélődött, miként közigazgatási, időnként állami keretei is. A rószkei határállomás régi „folyosóján” hagyjuk el az Anyaországot. Első állomáshelyünk Szabadka, amely tekinthető egy szecessziós épület „kiállitásnak”, egy kisebbségi délvidéki bástyának és magyar média székhelyének is. A Német Művelődési Központban

a Német Szövetség elnöke, Weiss Rudolf Úr tart beszámolót a városról és kalauzol a továbbiakban. A központ nyitva áll mindenki előtt, ugyanakkor az itt élő német kisebbség szívesen vesz minden működési ajánlatot, célja pedig, hogy ápolja a Vajdaságban élő németek hagyományát, kultúráját és anyanyelvét. Ugyancsak itt született Csáth Géza, aki irodalmi pályáját unokabátyja és barátja, Kosztolányi Dezső biztatására kezdi meg. Az orvostudomány mellett kitartóan foglalkozott írással, zenekritikákat és novellákat adott közre a Budapesti Naplóban, a Világban, a Nyugatban.

A városban Püspökség, Paulinum püspökségi klasszikus Gimnázium, Ferences Rendház, mind jelei az évezredes magyar jelenlétnak. A Városháza, egyedi tornyá-
folytatás a 6. oldalon >

folytatás a 2. oldalról >

mi erőimtől telt, és amit hivatásom tölem megkivánt; e nélkül nem is találnék igaz meglepedést és megnyugvást. – Lelkem nagy előszeretettel csüngött a legnagyobb pogány férfiú emlékére, ki miután megismerte az igazságot> megvetette az eszteleknek gunyolódását és ellenségeinek irigységét, s bátran nézett a halál szemébe, mely földi életének méltó befejezése lön. Pedig e férfiú csak pogány volt. Lelke a jövő életnek csak zavart, homályos sejtelmével küzdött! Azt a fényt, mely csakhamar az egész világot betölté, még alig hasadó hajnalként üdvözölheté, és mégis az igazság megismert útján szilárd lépésekkel haladt tovább, nem törődve azzal, mit mond róla a világ. Érezte, hogy lelke csak azon eszmében található megnyugvást, mely szerint ő egész életét irányozta. – Megelégedés kísérte egész a sírig. Embertársaiért munkálkodott, tetteire képest, - bizalommal remélte tehát jutalmát az Istenségtől Így lön Sokrates nemzetének valódi büszkesége, s egyuttal a mi csodálkozásunknak méltó tárgya.

>Előttünk azonban még magasabb

eszmény áll, lényegében, erőiben ugyan elérhetetlen, de azért mégis minden idők jobbainak legtökéletesebb példaképe. Szentségének tisztasága, méltóságának fönsége ne csüggyesse el az embert és ne is retentse vissza a képtől azért, mert annak fénye őt elvakítja. Minél magasabb a cél, s minél dicsőbb a kitűzött jutalom, annál több és újabb erőt nyer a küzdő, hogy azt elérhesse. És ő, - ez eszménykép nem tartja-e már készen a koronát, hogy vele a bátor harczost kitüntesse? Élete a legmélyebb bölcseséggel teljes, szava igazság, mert kielégíti a szívet és az elmét. Benne feltalálunk mindent: cselekvésünk irányát, indító okát és becsületes törekvésünk örök jutalmát. Míg szelid, gyógyító kézzel fedte be az ember gyarlóságait, megnyitotta a tiszta tudás csarnokát; ajkain a bölcsesség nyitotta a tiszta tudás csarnokát; ajkain a bölcsesség csodaforrása fakadt, mely ki nem apad mindörökké. Az emberek közt élt, silány, megvetett formában, segítve, hol segítségére szükség volt, tanácsot osztva mindenütt. Csodás

erejével engem is ő mentett meg, egy magasabb életpálya küszöbére helyezett. Tanításának tanujává hívott meg; arra, hogy megtanuljam ismerni azt, ami igaz és jó, szent és tiszteletreméltó. – és amit bennem ébresztél, oh elevenítsd továbbra is hitemet és szeretetemet az igazság iránt, te Szent mindenek fölött; tégy egészen azzá, amivé lennem kell; és inkább oltsd ki éltem világát, semhogy be ne töltssem vagy megszenteltelenítsem azon magas szent hivatalt, mely után már legifjabb koromban epedtem. Urani! Benned bízva hagyám el a kört, honnét zaklatott szívem annyiszor fohászokodott hozzád szabadulásért, és szemeimet oly sokszor emeltem feléd, s hova a mindenhatóságodba vetett remény mindig új vigasztalást és erőt hozott nekem. Kézzszeresen Szabadítóm valál. Vezérem is Te lélsz, míg oltárood számolyánál le nem borulok és túlradó hálaérzelemmel föl nem kiáltok hozzád: Hála a szentek szentjének! Amen

SCAFFER SEBESTÉNY, A KATOLIKUS
LEGÉNYEGYLET VEZÉRELNÖKE KÖLNEN
KIADTA A SZENT-ISTVÁN-TÁRSULAT 1887

Tanulmányút Strasbourgban

Strasbourg utunkat nagy izgalommal vártuk, ahova június 25-én este indulunk a Keleti pályaudvarról. A majdnem 16 órás út igencsak fárasztó volt, de mindezt úgy gondoltuk, hogy kárpótolja majd a környező országokból érkező kolpingos testvéreinkkel való találkozás és a sok érdekes látmivaló. Reményeink valóra váltak.

Úticélunk végére elővettük térképünket és „nyelvtudásunkat”, melyek segítségével némi bolyongás után megtaláltuk szállásunkat (Ciarus diákközpont).

A program csak vasárnap este kezdődött, így szobánkat elfoglalva maradt némi szabadidőnk, amelyet városnézéssel töltöttünk.

Estefelé megérkeztek más országbeli barátaink is, majd az ismerkedés után, közösen tettünk egy sétát a városban, ahol sajnos elkaptunk minket az eső, ezért utunkat be kellett fejeznünk. A résztvevők mind korszályban, mind nemzetiségben vegyesek

voltak (osztrák, német, ukrán, cseh, litván, román, lengyel, olasz, szlovén). A hét során nagyon sok programban volt részünk, meglehetősen feszített tempóban. Különböző előadásokat hallgattunk: többek közt az EU parlament működéséről, ülésiről, nemzetközi céljairól és a nemzetek közötti kapcsolatról, melyeket az európai parlament egyes képviselői mutattak be. A téma meglehetősen „nehéz” volt, így akadt némi megértési problémánk, mivel nem beszéljük felsőfokon a nyelvet. Látogatást tettünk az emberi jogok palotájába, ahol többször is alkalmunk volt egy kis bepillantást nyerni a székház üléseibe. Egyik alkalommal épp egy magyar képviselő szólalt fel.

A hét közepe fele ellátogattunk Párizsba is. Itt megtekintettük a szenátus székházát, majd ellátogattunk Robert Schumann házába. Sikertől közelről megnéznünk az Eifel-tornyot, de felmenni sajnos már nem volt időnk. A többi híres látmivalót csak a

buszból láttuk (Louvre, Diadalív stb.)

Utunk során összeismerkedtünk egy erdélyi fiúval (brassói), akivel címet is cseréltünk, annak reményében, hogy az ottani Kolping családdal felvehetjük a kapcsolatot.

Utolsó este nagy buliban volt részünk. Ezen az estén a nemzetek mutatkoztak be egymásnak. A hangulat kifogástalan volt, mindenki jól érezte magát. Mi két népdalt énekeltünk, ami igen nagy sikert aratott, oly annyira, hogy a refrén résznel be is kapcsolódott a társaság. Majd az este során előkeült egy általunk hozott, magyar, népdalos kazetta, amelyre sokan vidáman táncoltak. Ki-ki a maga „nyelven”.

Sokan kérdeztek országunkról, aki pedig járt Magyarországon az csak pozitív élményekről mesélt. Utunk folyamán nagyon sok és jó tapasztalatot szereztünk.

Köszönjük a Magyar Kolping Szövetségnek a lehetőséget, hogy részt vehettünk ezen a tanulmányi úton.

SIKLÓS EMŐKE ES NOVAK GYÖRGYI
BUDAORSI KOLPING CSALÁDEGYESÜLET
IFJÚSÁGI TAGOZATA

folytatás a 4. oldalról >

val és ezer ablakával a város szimbóluma, építései pedig az a budapesti Komor Marcell és Jakab Dezső, akik a Zsinagógát ill. a palicsi épületegyüttest is tervezték. A tipikusan monarchia korabeli, magyar szecesszió stílusban felépített épületek által körülvett palicsi fürdő vizében történő megmártózás után érkezünk el a Nagybecskerek melletti Muzslyára, további kirándulásaink kiinduló pontjához. A római katolikus templom közvetlen közelében, a 2002-ben átadott Emmaus Kollégiumban, Kalapis Stojan Atya szívélyes és meleg fogadtatása, a bőséges vacsora és a már útközben elhatározott egy tized elmondása után térünk nyugovóra. Második napunk úticélna Nándorfehérvár, amit ma sajnos Belgrádnak hívnak. A vasárnapi szentmisét Stojan Atya celebrálta. Itt hangzott el, hogy a déli harangzó mellett az éjjeli 12 óra s fontos lenne, amikor a fiatalságot figyelmeztetni kellene az otthonokba való hazatérésre, mindezt a kereszténység és a magyarság megvédése érdekében. Ezen cikk írásának az időpontjában, augusztus 6-án, az Úr színeváltozásának napján, amikor III. Callixtus pápához elért a győzelem híre és a rákövetkező évtől elrendelte a déli harangzót, Kalocsán mondott homiliát dr. Péntes János szabadkai megyéspüspök, amelyben a következőképpen kezdte szentbeszédét: „Hálát adni, példát venni, a magyarságért imádkozni akarunk ebben a szentmisében. Nem pusztán a török feletti győzelmet ünnepeljük, hanem a hitből fakadó önfeláldozás tettét”. A vár megtekintése közben kis csapatunk koszorút helyezett el, majd elénekeltük a Himnuszt. „Felvonulásunk” a várba a magyar zászló magasban tartásával történik. A belváros utcáin történő sétálás, fagyvizás ill. a dzsámi megtekintése után Belgrád egyik külvárosában, Zimonyban, a Száva-Duna összefolyásánál a Hunyadi

tornyot látogatjuk meg, amit a magyarok 1896-ban, Magyarország államiségének tiszteletére építettek. A vacsora után egy lelkes kis csapat a közeli tóban frissül fel. Következő napon a környék nevezetességeit tervezzük megtekinteni. Nagybecskerekben, a Nepomuki Szent János Székesegyházban, ahol a város szülőtte Lázár Vilmos honvédtábornok, aradi vértanú részesült a keresztség szentségében, kapott részletes ismertető után egy másik aradi vértanú, Kiss Ernő sírhelyénél, Eleméren helyezünk el koszorút. A tábornokot 1872.

október 7-én hozták át Katalinfalváról az eleméri templomba. Végeláthatatlan, érintetlen természet, mocsaras, lápos, szelíd erdős vidék, gazdag, egyedi növény- és állatvilág következő úticélunk. Az Óbega és a Császár-tó környéke Nagybecskerekhez igen közel található, ahol csaknem 450 hektárnyi terület védelem alatt áll, legalább 170 fajta madár tanyázik, s a vándormadarak kedvenc pihenőhelye is ez. A térségben tilos a horgászat és a vadászat, ezért csak igazi természetbarátok látogatják, azok, akik az évszaktól függetlenül a szépségét tudják élvezni. Majd egy órányi sétahajózás után egy kipallózott utat végigjárva élvezzük egy kiemelt madárlesről a növény- és állatvilág nyújtotta szépséget, igaz a koradélutáni időpontunk a madarak tanulmányozására kevésbé nyújtott lehetőséget. Meglepetésünkre a kirándulás szervezői beiktattak a programba egy halászlé elfo-

gyasztását is. „Ahonnan nincs tovább, de ahova el kell jönni”- mondták a helybeliek a Nagybecskerekhez közel fekvő szlovák, magyar, szerb, bolgár és horvát nemzetiségű Erzsébetlakról, amely egyébként Stojan Atya szülőfaluja. De aki egyszer eljön ebbe a vizek által övezett Pannon-tengeri kis szigetre minden bizonyonnyal máskor is eljön ide. Ez a sziget nemrég még hét méterrel volt alacsonyabb a Tisza vízének a szintjétől, ha pedig a víz áttöri a gátat, akkor a települést elborító víz mélysége elérte volna a három métert. A Stojan Atya

támogatásával kialakított skanzen ill. a helyi nádgyár munkaközbeni megtekintése után elindulunk a szomszédságban található Écska faluba, amelyben Lázár Lukács gróf a XVIII. században építette itt, az akkori időknek igen modernnek mondható kastélyt (pl. víztornyot is, amelynek vízellátását egy bivaly által működtetett kút biztosított), templomot, nemcsak itt hanem környéki (12-ben) falvakban is. A vacsora elfogyasztása után

irodalmi-kulturális műsorban van részünk, melyet Vilma tanárnő szervezésében helyi versszavalók és az MZM együttes biztosít mindenki épülésére.

Itt hangzik el Bogdán József:

Anyám Magyarország c. verse is
„Nem kértem én, anyám, se pénzt,
se kenyeret,

**Csak egy csöppnyi mosolyt,
egy kis szeretetet,**

**Csak azt kértem tőled, mit a gyermek
kérhet:**

Ragyogtasd fel újra ezeréves fényed!”

A reggeli elfogyasztása után irány a dunai vásárok központjába, Újvidékre, mely nevet akkor kapta meg, amikor szabad királyi városi rangot kapott. Megtekintjük a Péterváradit, melynek érdekessége, hogy nevét a Bánk Bán Petur bánjáról kapta, mert az ő tulajdona volt. A vár toronyórát folytatás a 7. oldalon >

folytatás a 6. oldalról >

jának mutatói fordított nagyságúak.

A nagymutató mutatja az órák múlását abból a célból, hogy a Dunán elhaladó hajók messziről láthassák a helyi időt.

A várban kialakított múzeum megtekintése után, a város átjáró utcáin sétálunk, melyek hangulatos sétálóutcákat kötnek össze. Megtekintjük a Mária kegytemplomot is. 1999-ben a NATO légitámadás a város hídjait megsemmisítette, a kommunikációt megbénította és ivóvíz hiány is keletkezett. A város a támadás után viszonylag gyorsan újjá éledt. Karlóca (Karlócai béke) és az egyik legnagyobb lélekszámú magyar népességgel rendelkező szerémségi községnek, Maradéknak az érintésével

érkezünk Titelre, ahol a Tisza folyó a Dunába torkollik. Látványossága a Titel-hegy a maga 132 m-s magasságával, ahonnan kilátás nyílik a széles vajdasági síkságra ill. a folyók összefolyására. Itt található egy régi kegyhely kápolna- és keresztút romjai. A helység temetőjében megkoszorúzzuk gróf Leiningen- Westerburg Ármín Magyar Királyi Miniszteri biztos sírját, aki akkor születik, amikor Károly

édesapját Aradon kivégzik. Érdekeséggként említhetjük meg, hogy itt született Einstein felesége.

Másik vendéglátónk, Zoltán diakónus úr jóvoltából a vacsora után fia és a zenetanára által előadott citeramuzsika után mondjuk el napi imádságunkat a kollégium kápolnájában.

Délvidéki kirándulásunk utolsó előtti napján többek között az egykori Krassó vármegye nevezetes mezővárosába, Versecré látogatunk, az 1848-as forradalom első csatájának helyszínére, az író és újságíró Herczeg Ferenc szülővárosába. Annak az írónak a szülőföldjére, akinél aligha volt még egy idegen anyanyelvű ember, aki olyan jól megtanult volna magyarul, aki a századforduló és a két világháború

közötti Magyarország írófejedelme, és aki egyes írásaiban hangulatosan eleveníti meg a bánáti úri világot. Szülőházát is meglátogatjuk. A kéttornyú neogótikus Szent Gellért székesegyház nagyság tekintetében a legnagyobb bánáti templom, tervezője pedig az a Schulek Frigyes, aki a Budavári Nagyboldogasszony főtemplomot és a halászbástyát is tervezte. A város másik nevezetessége az 1720-ban épített várhegyi Szent Kereszt kápolna, amely Délvidék legrégebbi búcsújáró kegyhelye. A fehértemplomi megérdemelt fürdőzés után érkezünk meg Székelykévére, a legdélebbi többségében magyarok által lakott településre, amely második

telephelye itt lakó székelyeknek. Az előbbi telephelyükön Gyurgyevón levő évenkénti talajvíz és árvíz miatt költöztek el négyévi ott tartózkodásuk után 1887-ben. A templomkertben található emléktáblán Tamási idézete mellett a következő szöveg olvasható: „Mi itt vagyunk és itt is maradunk-honn 1886-1996”. Megkoszorúzását követően elindulunk Muzslya irányába, ahol a Zoltán diakónus Úr által összehívott kis citera együttes társaságában elfogyasztjuk vacsoránkat, majd a kitérőt ima utolsó tizedét imádkozzuk el a kápolnában.

A reggeli és a becsomagolás után a Mária, keresztények segítségével templom előtt gyűlünk össze egy csoportképre, megköszönve vendéglátóinknak őszinte

és szeretetteljes hozzáállásukat. Törökhecsén a temetőben a '48-as szabadságharcosok emlékművét koszorúzzuk meg, majd a helyi útviszonyoknak megfelelő busszal folytatjuk utunkat az aracsi puszta templom romjaihoz, melyet valószínűleg Szent István király építtetett 1030 körül. Németh István prózájában írja: „A romokat most galambok lakják, egy méhraj, a romokat körülvevő csalánost és gazfészket pedig szitakötők. Bánát talán minden szitakötője ide menekült, itt húzódott meg. Valami tervük lehet ezekkel a romokkal. Nem mondom, hogy alattomos tervük, talán épp angyali tervük. Ha majd annyian

lesznek, hogy szárnyukra emelhetik a romokat, hogy fölrepüljenek vele egy rózsaszín felhőszálya. Mert itt, a földön úgysem kell már senkinek.” Csak reménykedhetünk, hogy Vajdaság legrégebbi épülete nem most, a XXI. században tűnik el a föld színéről. A templom romjai között lelkes helybéli tizenévesek szavalnak, énekelnek és mesélnek a déli rekkenő melegben. Egy rövid zentái belvárosi séta alkalmával fedezzük fel a

Szent István kápolnát és plébániát, majd utolsó dinárjainkat is elköltve elindulunk Budaörs felé.

A Délvidék etnikailag színes táját a különféle etnikumok eredetiségükben való megtartása teheti még szebbé és varázslatosabbá. A Budaörsi Kolping Család Egyesület által szervezett korábbi erdélyi, kárpátaljai és az idei délvidéki „barangolások” valóságunk azon részére szeretné felhívni a figyelmet, amelyben a múlt és a jelen, a régi és az új mind rokon, amelyben újra meglett hagyományunk gyökereiből, élő közösségekben növekedhetünk testben és lélekben.

NOVÁK GYORGY
A BUDAÖRSI KOLPING CSALÁD
EGYESÜLET ITTKÁRA

HÍREK A KOLPING-VILÁGBÓL

KÖLN

Adolf Kolpingot II. János Pál pápa 1991 október 27-én avatta boldoggá Rómában. 1849-ben ő alapította Kölnben az első katolikus legényegyletet, és ezzel egy nagy társadalmi áttörést valósított meg, mivel otthont és lehetőségeket

adott számukra további életcéljuk eléréséhez. A pápa 15 évvel ezelőtt boldoggá avatásakor kifejtette, nehéz szociális kérdés megoldása történt meg, a tőke, a munka világa és az evangélium fényében.

Az ő legényegyleteiből képződött a mai Nemzetközi Kolping Szövetség, melyhez ma 470 000 fős tagság tartozik a világ 59 országából, és éppen ez adja alapját a szentté avatás mielőbbi megtörténéséhez. Ez mutatja meg világviszonylatban, milyen eredményesek voltak első lépései amelyek a ma megvalósulásához vezettek.

KÖLN

A Nemzetközi Kolping Szövetség részéről Msgr. Axel Werner felháborodással reagált a Brit Légitársaság ama döntésé-

re, hogy alkalmazottai részére megtiltja a nyilvánosan viselt keresztényi szimbólumokat. Az egész világon szolgálatot teljesítő légitársaságnak nem lett volna szabad keresztényekkel szemben ilyen intoleráns határozatot hoznia, amely érezhető következményeket von maga után.

Továbbá Axel Werner úrnak nincs tudomása arról, hogy más felekezeti alkalmazottai esetében ilyen irányú intézkedés történt volna. Keresztény szervezetek vegyék fontolóra, hogy amennyiben ez az intézkedés továbbra is fennállana, munkatársaikat az említett légitársasággal ne utaztassák, említi a főprézes. Amennyiben ez a diszkriminatív intézkedés folytatódik, további bojkott lehetőségét helyezték kilátásba.

AUSTRIA

Ludwig Zack osztrák nemzeti prézes arany elismerő kitüntetésben részesült Bécs városától. Bécs város polgármestere, Michael Hauptl ez alkalomból kifejezésre juttatta, – mi Bécsben jól és gazdagon élünk, azonban a társadalomnak itt is vannak szegényei, amelyeken segíteni kell, és ezért Ludwig Zack úr igen sokat tett. Az ünnepélyes átadáson részt vett Christine Leopold elnökasszony is. A nemzeti prézes 37 éven keresztül vezette a Szövetséget. Az országban 37 Kolpingházat hozott létre, 17 szociális intézményt, és még számos egyéb súlyponti területeken ért el eredményeket. A Nemzetközi Kolping Szövetség részéről az elismerések már az év májusában a Generálatstagugon megtörténtek.

DÉLTIROL (OLASZORSZÁG)

150 éves fennállása óta a brixeni Kolping Családnak mindig feladatát képezte az ifjúsági szállások megoldása. Miután az eddigi Kolpingház ezen feladatának már nem felelt meg, kéthar-

madát lebontották, és rövid 16 hónap alatt, egy 50 szobás új létesítményt hoztak létre. Természetesen a hozzátartozó konyhával, előadótermekkel, és az ottani Kolping Család részére szükséges összejöveteli helységekkel. A ház átadása, illetve igénybevétele már az év szeptemberében megtörtént, az ünnepélyes átadás azonban a 150 éves jubileum alkalmával, 2007 júniusában lesz.

MAGYARORSZÁG

Ez év szeptember vége és október elseje között a Magyar Kolping Szövetség a fiatalok részére előadásorozat keretében ismertette az 1956-os forradalmat, illetve annak eseményeit. A forradalom az elnyomás ellen, a szabadság érdekében történt, amelyet a szovjet harckocsik elnyomtak, és így 1989-ig kellett várni, hogy a nép újra elnyerje szabadságát. A Kolping Szövetség saját keretein belül is megemlékezett az 50 évvel ezelőt-

ti eseményekről, és megemlékezett annak hőseiről. Az előadások mottója így hangzott: „Egy nép, ha múltját nem ismeri, nincs jövője”. Ezzel akarja a Szövetség azt a hiányt pótolni, és érzékelhetővé tenni, hogy az iskolai oktatásban ez mai napig nem szerepel. Az ifjúság megilletődve vett tudomást a történeletről a terror házában történt látogatás alkalmával.

USA

Szeptember 1-4 között ünnepelte 150 éves fennállását az U.S.A. ban az ottani Nemzeti Kolping Szövetség, valamint 80 éves jubileumát a detroiti Kolping Család. A jubileum érzékelhetővé

teszi, hogy már Európán kívül Kolping életében történtek Kolping Család alapítások, és így többek között még 1856-ban St. Louisban valamint 1859-ben Quincyben és Racineben. Ez abból a szempontból is érdekes, hogy maga Kolping is egyetértett azzal, hogy eszméje se földrészekhez, nemzetekhez kötődjék. Sajnos az USA-ban történt alapítások nem voltak hosszú életűek, kivételt képez azonban a chicagói Kolping Család. A múlt századi alapítások, nagy szolgálatot tettek a német bevándorlóknak az integrációhoz, és maguk a Kolping házak a kiinduló pontot jelentették. Ma az USA-ban hozzávetőleg 2000 tag található.

BOLIVIA

A Sucrei Kolping házban, kis oltárt emeltek Adolf Kolping tiszteletére, ahol minden szerdán a Chuquisaca körzetben, lévő 18 Kolping Család imára gyűlik össze. Minden héten más Kolping Család rendezi az összejövetelt, hogy az emocionális kötődés és tudatos eszméiség a tagságban tovább erősödjék.

A körzetek vezetői az imaórákkal azt kívánják elérni, hogy a tagság egyre nagyobb felelőséggel realizálja, a kolpingi tudatot, és ezáltal aktív taggá váljanak. Az imnapok végén Adolf Kolping szentté avatásáért is imádkoznak.

A részt vevők számának növekedése is jelzi a fokozott kívánságot és a hitbéli meggyőződést.

ECUADOR

A Kolping ifjúság hangjának felerősítése céljából, hetenként egy órás adás keretében hallható a Rádió Católica az egész országban Ecuadorban. A Kolping Szövetség Ecuadorban ezzel két célt kíván elérni.

Az egyik, modern hírközlő eszközzel az ifjúságot a Kolping számára megnyerni. A másik, ugyanezzel az eszközzel, (Projekt Comparte) az ifjúság számára nyilvánosságot biztosítani. Az eddigi tapasztalatok szerint országos viszonylatban igen nagy visszhangot keltett nemcsak az ifjúság körében, hanem a prézesek, püspökök között is, akik az aktualitásokat ily módon terjeszthetik, továbbbíthatják.

MSGR. HASNS STADLER KITÜNTETÉSE

Folyó év október 14-én a Nemzetközi Kolping Szövetség arany érdemrend fokozata kitüntetésben részesült Msgr. Hans Stadler. A főprézes Axel Werner laudációjában kihangsúlyozta, hogy a kitüntetett hosszú éveken át Bajorországban mint országos prézes sokat tett úgy Ecuadorban, mint pedig Szlovákiában, az ottani Nemzeti Szövetségek megerősítése érdekében. Nem kevésbé támogatta a közép és kelet-európai, a Portugál szövetségeket, ahol is különösképpen, a családpolitikai vonatkozásban fejtette ki tevékenységét.

KEDVES MINDENKI!

Nagy örömmel szeretném megosztani Veletek a letenyei Otthon udvarán álló fakeeszt történetét.

Az otthonban dolgozó egyik nővér nagy álma volt, hogy állíttat egy keresztet, aminek az idős gondozottak meggyújthatják mécseseiket halottaikért, amely kereszt előtt kiengesztelődhetnek Istennel az útjuk végére ért emberek. 2006. október 31-én megtörtént a kereszt megáldása. Sajnálom, hogy nem tudom leírni a kereszt megáldásának a szövegét, mert akkor mindenki számára nyilvánvalóvá válna, milyen hatalmas dolog történt Letenyén.

Köszönetet szeretnék mondani még egyszer mindenkinek, akinek része van abban, hogy ez a kereszt ott áll ma már a helyén, és jel a lakók és a dolgozók részére. Van akinek kérdőjele: "Biztos, jól éled/élted az életedet?" Van akinek felkiáltójele: "Istenem, segíts!" vagy "Istenem, köszönöm!" Van akinek pont, az életet lezáró utolsó pillanat.

Köszönjük Bellovits Józsefnének, Babi nővérnek és családjának! Köszönjük Tímár Károly asztalos mesternek, aki művészi módon és teljesen önzetlenül elkészítette a keresztet! Köszönjük az intézmény karbantartóinak, akik a talapzatot készítették hozzá! Köszönet és hála Károly atyának és Gyuri atyának, akik megáldották, és akik lelkes munkájukkal nagyban hozzájárulnak otthonunk lakóinak lelkiségéhez. Köszönet végül az intézmény vezetőjének, aki lehetővé tette a kereszt felállítását! Sajnos, Babi nővér súlyos betegség után nyáron eltávozott közülünk, nem érthette meg a kereszt felállítását. Úgy gondolom azonban, hogy velünk együtt örül és személyében értékes közbenjárót találtunk, aki közben jár a letenyei otthon lakóiért és dolgozóit Istennél.

*Köszönöm a figyelmeteket!
angi*

Az MKPK Körlevele Szent Erzsébet születésének 800. évfordulója alkalmából

**Kedves Testvérek!
Közös Európánk az
alapvető szabadságjogok
egységére, valamint a
gazdaság közösségére
épül. Ezek az elemek ad-
ják fő mozgató rugóit.
Ugyanakkor egyre többen
hiányolják Európából az
igazi emberséget.**

800 évvel ezelőtt, 1207-ben magyar földön, Sárospatakon, megszületett egy gyermek, Árpád-házi Szent Erzsébet. Még kislányként elkerült Thuringiába, jövendőbeli férje, Lajos örgróf családjához. Mi magyarok mégis őrizzük őt, bár tudjuk: ő az egész Egyházé. Most 800 év távlatából keressük: mi tette őt Európa szívévé, miért annyira vonzó ma is az ő alakja?

I. Az Árpád-házi szent királyok nemzetségének legsajátosabb és a világtörténelemben példaadó hagyományát, az életszentséget vitte tovább II. András királyunk leánya. Mindezt azzal az egyszerűséggel tette, amely a szentet Istenhez köti. Szent Erzsébet misztikus volt, a legtökéletesebbek közül való. Isten szeretetében élt, az evilági dolgok is Istent juttatták eszébe. Ahogy körülöttünk, úgy körülötte is kavargott a múlandóság, a családi viszályok, az ármánykodók, a hálátlanok, a földi boldogság, a királyi származás, a szülőföld, a vagyon, a hatalom – mind jött és ment, Erzsébet csak imádkozott és derűs maradt. Azon munkálkodott, hogy „vidámmá tegye az embereket”. Az ő élő istenszeretetének sugárzása szelídítette meg rosszakaróit és ragyogta be férjéhez fűződő szerelmét, családját, szegényeit, egész életáldozatát.

Amikor korunk válságát vizsgáljuk, akkor látjuk, hogy az nem egyszerűen

pénzügyi vagy környezeti, hanem magának az embernek a válsága. Világszerte és hazánkban is fogyatkoznak a mély barátságok, egyre többen félnek házasságot kötni, gyermeket világra hozni és nevelni, mert megfogyatkozott az erősítő példa, a tapasztalat. Igen sokan áldozatul esnek a valótlan káprázatnak, miközben „való világnak” hiszik és mondják. Szükségünk van arra az egyszerűsége, amely Szent Erzsébetet a világhoz, Istenhez kötötte.

A kereszténység úgy indult útjára, hogy Jézus Krisztusban felfedezték a teljes Igazságot. Valahányszor megújultunk a történelem során, ez mindig olyan embereken keresztül történt, mint Szent Benedek, Szent Ferenc, Szent Erzsébet, boldog Teréz anya, boldog Batthyány-Strattman László, akik újra indultak Krisztustól. Európának és benne nemzetünknek sincs más útja a megújulására.

II. A fiatal Erzsébet és Lajos örgróf házasságot kötöttek. Szentségi házasságuk testi-lelki egység és a megszentelődés forrása lett. Olyannyira, hogy amikor Erzsébet a szeretet örömeiben odáig ment, hogy az éhínség idején a fejedelmi raktárakat is megnyitotta, férje, Lajos örgróf azt felelte az áskálódó udvari előkelőségeknek: „Engedjétek jót tenni”.

Az isteni vonzás, a szentségi titok erejében Erzsébet férje iránti szerelme annyira kiteljesedett, hogy beleegyezett: kövesse lelkiismerete szavát, induljon az Úr életének és halálának szent helyeit védelmezni. Később a férje halálának a híret ugyanazzal a hittel tudta elfogadni.

Az igazi szerelem, a házasság, a család „nagy titok” (Ef 5,32). Ugyanakkor hátorság is, melynek erejében két egymást szerető ember mer a családi életre vállalkozni, arra, hogy egy testté

legyenek a házasságban: önátadóak, képesek Isten szeretetének befogadására és továbbadására. Az ilyen szeretet több egyszerű érzésnél, fellobbanásnál, ideiglenes kapcsolatnál, mert „nem szűnik meg soha” (1 Kor 13,8). Ismertető jegye a felbonthatatlanság. Ez köt bennünket a hűség Istenéhez.

Keljünk a család védelmére: a magunkra és a környezetünkben lévőkére. Imádkozzunk a magyar családok egységéért, a nagyszülők, a gyermekek és távolabbi rokonok boldog együttműködéséért. Tegyük ezt az összes rendelkezésünkre álló eszközzel, példamutatással, különféle jöttetekkel, tudásunkkal, szervezéssel, ház- és családcsoportok létrehozásával, a rászorulók anyagi segítésével is.

Lépünk fel a családellenes személyiségromboló törekvésekkel szemben. Törekedjünk megélni a házasságon alapuló család misztériumát, hiszen a jó család olyan közösség, ahol az élet megtelik hűséggel, igazsággal, szépséggel és szeretettel, vagyis értelmessé válik.

Fiatalok, készüljétek boldog házasságra! Az Egyház örül szerelmeiteknek. Ne hagyjátok, hogy a zátonyra futott házasságok elbátortalanítsanak benneteket! Isten hívása képessé tesz titeket arra, hogy a tisztaságra alapított házasságotokból soha se haljon ki az igaz szerelem.

Házastársak, köszönjük, hogy igent mondtatok egymásra és az életre, és hogy újra meg újra tanúságot tesztek a hűség örömeiről. Legyetek érzékenyek Isten vonzására. Imádkozzatok együtt a családban, találjatok mindig időt a beszélgetésre egymással és gyermekeitekkel.

Özvegyek és egyedülállók! Nagy tisztelettel tekintünk arra a küzdelemre, amelyet az egyedüllét okozhat. Szent Erzsébet példája abban erősíthet min-

ket, hogy minden életállapotban lehetünk önmagunkat is gazdagító ajándék mások számára.

Testvéreink, akiknek másképp alakult az életük, mint szerették volna! Szeretettel fordulunk hozzátok, hiszen a keresztség szentségének erejében ti továbbra is az Egyház közösségének tagjai vagytok. Éljétek mindennapjaitokat Isten irgalmas szeretetében bízva!

A közélet felelőseit és minden jó szándékú embert, tisztelettel és szeretettel emlékeztetünk arra, hogy közös lehetőségünk és felelősségünk mindent megtenni az életért és a családért.

III. Az Isten vonzásában élő ember szeretete és önjárandékozása nem korlátozódik szűk családjára, túllép háza küszöbén

és egyre tovább terjed. Szent Erzsébet hitt abban, hogy amit a legkisebbek közül egynek tesz, azt az Úrnak teszi (vö. Mt 25,40). Erre az evangéliumi igazságra képes volt ráirányítani férje figyelmét is. Így ismerte fel Lajos őrgróf Krisztust a leprásban. Erzsébet tizenkilenc évesen özvegyen maradt három gyermekével.

A palotát önként elhagyta, hogy továbbra is a Krisztussal való egységben éljen a szegényekért.

Szent Erzsébet vallásossága sohasem lett önmagába forduló élménykeresés, abból a szolgálat lelkülete fakadt. Példája arra tanít minket, XXI. századi keresztényeket is, hogy megszabaduljunk a fogyasztói társadalom kényszeritől, élet- és családellenességétől,

önzésétől az egymás iránti közönytől, az elhidegüléstől. Nagylelkű szeretetre bátorít minket.

IV. A mai válság megoldásának útja: visszatérni Istenhez azon az evangéliumi módon, ahogy Árpád-házi Szent Erzsébet tette. Minden munkánk és pihenésünk, örömiünk és bánatunk között *keressük Istent, hogy egymásra is rátaláljunk.* Így mi is megtapasztaljuk, hogy a szeretet nem magánügy, a szeretet nem tud meglenni jótettek nélkül.

Engedjünk az isteni szeretet vonzásának, győzzük le kényelmességünket, hogy Szent Erzsébet példájára mi is Európa szíve lehessünk.

MAGYAR KATOLIKUS
PÜSPÖKI KONFERENCIA

Visszavonult a korelnök

Ludnik Ferenc kereszténydemokrata képviselő, a tevékenységét most befejező miskolci közgyűlés korelnöke a testület szeptember i (záró) ülésén bejelentette, idén ősszel már nem jelölteti magát, s visszavonul a közélettől.

A volt városatya húsz évi miskolci közéleti szereplés után döntött úgy: idén már nem indul az önkormányzati választáson.

-Több barátom szóvala, miért égetem a gyertya mindkét végét. Beláttam, hogy az a tempó, amú dikáltam magamnak, már az egészségem rovására megy, ezért adtam el a szülőültevényeimet is – fogalmazott Ludnik Ferenc, azt is elmondva: az utóbbi időben történt családi események miatt sem érzett annyi energiát magában, hogy ismét ringbe szálljon a választásokon, emellett azzal sem nagyon tud azonosulni, hogy a közgyűlés tevékenysége egyre gyakrabban megy át személyeskedésig fajuló vitákba, az érdemi munka helyett.

Fiatalon megismerte a közéleti tevékenységet, mivel édesapja tagja volt Sajóládon a Szociáldemokrata Pártnak, a Nemzeti Bizottságnak, az egyházközség képviselő-tes-

tületének s több évig a helyi tanácsnak is. Ő volt az önkéntes tűzoltóság parancsnoka, s ennek a szervezetnek már tizenévesen Ludnik Ferenc vezette a pénztárkönyvét.

-A tényleges közéletbe a '80-as évek közepén kapcsolódtam be Miskolcra, amikor a Feszty Árpád utcában a

gázvezeték-építés egyik fő szervezője voltam. A tanácsi rendszerben 1986-ban nyílt először lehetőség a többes jelölésre. A körzetemben az utca lakói engem jelöltek, így lettem a választások után 1986-tól 1990-ig tanácsstag – mondta a volt képviselő.

Ludnik Ferenc a rendszerváltás idején a Kereszténydemokrata Párt alapító tagja lett, s megválasztották a megyei szervezet alelnökévé. 1990-94-ig é 1998-2006-ig volt önkormányzati képviselő, s húsz éven át bizottság tag, többnyire a költségvetési bizottságban. Mint mondja, sokat tudna mesélni, sok olyan városi feladat megoldásában vett részt és sok olyat irányított, melyre szívesen emlékszik vissza.

-Nehezen feledhető, kedves emlék például, amikor a rendszerváltás után összeállt a

város első költségvetése. S jóleső érzés volt az is, amikor egy év elteltével a zárszámadáskor meglepéssel nyugtázhattuk, hogy eredményes évet zárt a demokratikusan megválasztott önkormányzat – mondja, - Vagy 1998-2002 között, amikor a két városi kórház több százmilliós adósságot görgetett maga előtt, a közgyűlés ad hoc bizottságot hozott létre, melynek egyhangúlag megválasztottak az élére. Ez a bizottság új formában ma is működik, s ennek tudható be, hogy a két intézmény ma is biztonságosan működik.

Ludnik Ferenc tevékenykedett a DFC felügyelő bizottságának elnökeinek is, és a közoktatási lehetőségek szélesítése érdekében tevékeny részese volt az egyházi iskolák létrehozásának.

-Ma úgy érzem, többet kell foglalkoznom családommal, kisunkámmal, egészségemmel. Másrészt ma is végzek pénzügyi munkát a civil szférában. Őszintén bízom benne, hogy a hogy a közéletbe most bekapcsolódó fiatalok sikeresen veszik át a stafétabotot, és hasonló odaadással vesznek részt városunk irányításában, szépítésében, fejlesztésében, az itt lakók életkörülményeinek javításában- hangsúlyozta – hangsúlyozta nyilatkozata végén a leköszönő miskolci közgyűlés korelnöke.

(M/NAP- MISKOLCI NAP)

Szentkúton jártunk

Borongós időben indultak a buszok és sok személykocsi a Magyarok Nagyasszonya búcsúra. A tavalyi évhez hasonlóan most is sok településről érkezett a nemzetünk felemelkedésért itt és együtt imádkozni akaró a teret megtöltő testvérek sokasága. Most is a papunk vezetésével, körmenetben mentünk a kegytemplomhoz, hogy kiszabadulva a mindennapok önhajszolásából, időt szánva a lelki egészség megóvására, feltöltődve térjünk vissza saját környezetünkbe úgy, hogy az hatással legyen a bennünket körülvevőkre. Ehhez adott támpontokat dr. Beer Miklós püspök

atyánk a nagymise keretében elhangzott tanítása által. Okunk van most ismét, hogy az egész, az ország vezetői vezénylet által vesztébe rohanó magyarságért imádkozzunk. Hisszük azt, hogy mint Szent István óta számtalanszor, most is, a moralitásában fejre állt világban (ahol piros tintával írják a leveleket Martonyi külügyminiszter úr Kossuth téri

kijelentését igaznak tartva) is meghallgatást nyerünk, hisz a Boldogasszony sem télenkedik, ha látja fiai kérő hitét.

Aggódunk nemzetünkért, jövőnkért. Ám a jó Isten nem hagy el bennünket, ha hittel kérjük Őt és napjainkat áthatja e Nemzeti Kegyhely szelleme, ahová ma nem csak járművekkel, hanem négy, keresztet alkotó irányból fiatalok és idősek érkeztek, hogy együtt szemléljük

Máriát és a Keresztre feszített Krisztust, ahová nap mint nap vissza kell térnünk gondolatainkban. Ez megváltoztatja szürke hétköznapijainkat és eszközei lehetünk Isten irgalmának. Nem azt firatjuk, hogy ki hazudik jobban, hanem Krisztus szeretetét tolmácsoljuk, amiből új Pünkösöd támad és több remény lesz az emberek számára 50 évvel 56 után.

A szentmisét most is körmenet követte. Aki mozogni tudott, mind részese volt a lenyűgöző hitvallásnak, melyet a rengeteg egyházközségi lobogó között hét kolping zászló is ékesített. Jó volt látni, hogy az élen haladó kereszt már

visszaérkezett, amikor a sor vége épphogy elhaladt a bazilika előtt.

Felemelő érzés volt az is, hogy rengetegen maradtak itt a litániára. Ez időtájt érkeztek meg gyalogosaink is. Négy fiatalunk a nógrádmegyeri gyülekezőhelyről, a már Esztergomból ismert Kapiszrán testvér vezetésével indulva képviselt bennünket, de a nagybatonyi gyalogosok

között is voltak közösségünket képviselők. Minden csoportot a püspök atya fogadta.

A több ezer ekkor érkező fáradt fiatal a Gável testvérek zenéje hangolta rá a számukra és a búcsút záró püspök atya által celebrált szentmisére, ami után sokakban megfogalmazódott az, hogy jövőre ugyanígy ugyanitt találkozunk.

„EMJÉ ÉVAD”

„SZÁLLÁST KERES
A SZENT CSALÁD!”

„Szállást keres a Szent Család!”-címen, ma is életre keltjük a hagyományos adventi népszokást! Ezért idén is nagy szeretettel fogadjuk Őket!

Kőbányán: 2006. december 9-én szombaton, - 16 órai kezdettel.
Cím: Budapest, Halom u. 13/b.
Elérhető: 3-62-es villamossal, vagy 9-es busszal – a Szent László térig.

A Bosnyák téren: 2006. december 14-én csütörtökön 19 órai kezdettel.
Cím: Budapest, Bosnyák u. 26.

Háziasszony: Kőbányán – Tüzi, Bosnyákon - Bártfainé.

Nagy szeretettel várunk minden érdeklődőt!
Ha jössz, úgy egy kis tálca „akármit” hozzá az agapéhoz!

„Uram, jó nekünk itt lenni!”

Augusztusban 4 napos lelkigyakorlatra invitáltak a nyugati körzet ifjúsági vezetői minden kolpingos (és "szimpatizáns") fiatal.

Talán először túl komolyan tűnt a gondolat, hogy olyan helyre menjünk, ahol napokig az életünkről fogunk elmélkedni. Azonban minden résztvevő megtapasztalhatta, hogy mennyire hasznos ezt néha megtenni, akár a fiatalok közé, akár az idősebb generációkhoz tartozunk.

Hiába érezzük úgy, hogy mi a rohanó hétköznapokban is folyamatosan tartjuk a kapcsolatot Istennel, szükséges egy-egy pillanatra megállni és nyitott szívvel csak Rá figyelni, hogy az Ő szerető jelenléte újra megerősítsen minket utunk folytatásához és kérdéseinkre "meghalljuk" a választ. Mindehhez pedig önmagunkkal is tisztában kell lennünk.

Ehhez nagy segítséget nyújtott az augusztus 8-12-ig tartó ifjúsági lelkigyakorlat. Ezt a lelki élményt egy nagyszerű közösséggé formálódott csapattal Jásdon -a Bakony szívében lévő Mária kegyhely környezetében élhettük át.

Ezekben a napokban „az élet gyöngyei” gyöngysor (melynek gyöngyei Istent, a mi énünket, életünk egy-egy fontos állomását és az ezeket körülölelő csendet szimbolizálják) és az ahhoz kapcsolódó elmélkedések szolgáltatták az alapot, hogy hitünk és életutunk kapcsolatát tudatosabban átgondoljuk. Az ISTEN, ÉN és a CSEND három különböző nap alaptémáit adták. Reggeleinket mindig „kettesben az Úrral” kezdtük, mikor egy-egy szentírási idézettel egyesével félrevonulva csak az Istenre és a szentírás üzenetére figyeltünk. Kezdetben nem is volt olyan egyszerű feladat, hogy ne a hétköznapi ügyes-bajos dolgainkon járjon az eszünk...

Azonban nemcsak ez, hanem az előadások, a közös- és kiscsoportos beszélgetések és szentnűsék is fokozatosan "meghozták"

a belső lecsendesedést és a feltöltődést. A napi 40 perces beszélgetések során pedig párokban felváltva lettünk hallgatók és meghallgatottak, amikor nemcsak véleményünket és tapasztalatainkat osztottuk meg egymással, hanem sokkal alaposabban is megismertük egymást.

Persze jókedvből sem volt sosem hiány. A Római fürdőhöz tett kirándulás és az esti tábortüzek is hozzájárultak ehhez.

Úgy érzem, hogy ezzel a lelkigyakorlattal Istenhez és egymáshoz egyaránt közelebb kerültünk. Ezt támasztják alá lelkigyakorlatos társaim kérdéseimre adott válaszai is:

- *Miért jelentkeztl a lelkigyakorlatra? Azt kaptad, amit vártál tőle?*

Sebestyén Anita (Hajmáskér)

- A lelkigyakorlatra azért jelentkeztem, mert nagyon szerettem volna elcsendesülni, és Istenre figyelni. Szerettem volna egy kis időt a Jóisten közelében eltölteni. Másrészt vágytam egy közösségre, ahol az igazi értékei szerint ítélik meg az embert, és a hibáival együtt elfogadják, szeretik. Igen, a lelkigyakorlaton azt kaptam, amit vártam. Az Istennel való kapcsolatomban elmélyültem, és a közösség, ami a lelkigyakorlaton összejött, hatalmas erővel rendelkezett. Azóta minden este hálát adok ezért a kegyelemért az Úrnak.

- *Mit gondolsz, egy lelki program mennyire tud egy társaságot közösséggé formálni (miért)?*

Kárncs Júlia (Körmend)

- Szerintem közösséggé tudja formálni. Legalábbis ezt tapasztaltam tavaly Cseszeken és idén is. Szerintem azért, mert a

vallásunkról beszélgetünk, amiről szerintem alapvetően nagyon keveset beszélünk és mivel ott és akkor rá vagyunk erre „kényszerítve” különös bizalom alakul ki közöttünk. Ez a közösség alapja, sok-sok bizalomból lesz a közösség. Bár az első lépés talán mégis az, hogy ott nem kell „titkolni” a vallásunkat. A nagybetűs életben nem veri az ilyet az ember nagydobra.

- *Ha Neked kéne invitálni egy ilyen lelkigyakorlatra az ismerőseidet, milyen érveid lennének mellette?*

Csernák Anna (Berbida)

- Jásdot nem felejtet el soha! A járdi lelkigyakorlatról Csillától hallottam. Amikor útnak indultam azon a bizonyos augusztusi napon, szinte senkit sem ismertem a csapattól. Kezdetben még bizsergett bennem a félsz, vajon mi vár rám, és hogyan fogadnak majd a többiek!

De ez az érzés a megérkezés után hamar elillant, jókedv, nyitottság és szeretet várt. A malom vidéke igazán mesébe illő. Friss levegő, zöld lombok és vidám madárcsicsergés vesz körül, nem hallatszlik el odáig a nyüstölő világ zajos kiáltása, egy picit megáll az idő.

Persze ugyanúgy felkel és lenyugszik a nap, de közben átengeded

magad a belső hangnak, az igazi énednek és Isten felé könnyedén kitárod szíved. Megkopott hited új erővel tölt el és más szemmel nézed eddigi életed. Mindehhez elengedhetetlen a szép táj, a programok, melyek rávilágítanak a problémákra, téves elgondolásainkra valamint utat mutatnak egy tartalmasabb életformához és sok apró kérdés válaszra talál. Jó együtt lenni, jó ebben közösségben lenni. Jó hallgatni és jó meghallgatva lenni. Boldog vagyok, hogy oly sok nagyszerű emberrel találkozhattam, barátságuk nagyon sokat jelent nekem.

A folytatásban bízva és Isten kegyelmét kérve köszönöm meg Anitának, Tésónak és körzetünk többi ifjúsági vezetőjének szervező munkáját.

MAREK MÁRIA

GYÓRI APOR VILMOS KOLPING CSALAD

Kolping Általános Iskola, Gimnázium és Szakképző Iskola

1134 Budapest, Huba utca 6.
Telefon: (+36 1) 359-22-49
E-mail: huba.kolping@gmail.com
Internet: www.kolping-huba.fw.hu
OM-azonosító: 102783

Nevelési-oktatási elveink alapjairól

ÁLTALÁNOS ISKOLÁNK

Nevelés nélkül az oktatás elképzelhetetlen, így mi elsősorban nevelünk, annak belül oktatunk. Nevelésünk alapja a katolikus hit és erkölcs, szokásrend, törvények. A keresztény alapokon lött iskola egyrészt a katolikus szellemiséget, másrészt a ma társadal-

mának elvárásait ötvözi munkájában. Nevelő-oktató munkánkban szeretetteljes légkörben a stabil alapkészségek és képességek kialakítása mellett nagy hangsúlyt kap a személyiségfejlesztés. Iskolánk közössége nyitott minden olyan család számára, akik keresztény közösségben, nyugalomban, szeretetben szeretnék neveltetni, iskoláztatni gyermekeiket, meg akarják védeni a nem kívánatos hatásoktól, szeretnék, ha alaposan felkészülhetnének nem csak a középiskolára, de a felnőtt életre is.

Amit kínálunk:

- alacsony osztálylétszám,
 - emelt óraszámú nyelvoktatás
 - délutáni szakkörök (floor ball, úszás, kézműves, dráma, kiskórus)
- További részletes információkat az iskolánkban szervezett nyílt napokon nyújtunk:
2006. november 22. 8.30-10.15-ig
2007. március 21. 8.30-10.15-ig

KÖZÉPISKOLÁNK

Az iskola a 2007/2008. tanévben – az érdeklődés függvényében – három osztályt indít, maximum 23 fős létszámokkal.

1. Gimnáziumi osztály: emelt szintű nyelv (angol, vagy francia) és informatika-oktatás.

A 11. évfolyamtól minden tanulónak lehetősége nyílik azt a két tantárgyat

emelt szintű óraszámában tanulnia, amelyekből emelt szintű érettségi vizsgát kíván tenni, illetve amelyeknek érettségi eredménye számára egyúttal felvételi pontszámot is jelent.

A jelentkezéshez szükséges tagozatkód: 01

2. A szakközépiskolai osztály tagozatán az érettségi után a következő szakirányok választhatóak:

- idegenforgalmi ügyintéző,
- idegenvezető,
- nemzetközi szállítmányozó,
- gazdasági informatikus.

A jelentkezéshez szükséges tagozatkód: 02

Szakiskolai osztály tagozaton az „egyéb szolgáltatások” szakmacsoportot nyújtjuk, ahol a két évfolyamos közismereti képzés után a fodrász szakma rejtelmeivel ismerkedhetnek meg a tanulók további három év alatt.

A jelentkezéshez szükséges tagozatkód: 03

A NYÍLT NAPOK időpontjai:

2006. november 22. 14.00-16.00-ig 2007. március 21. 14.00-16.00-ig

A KELETI KÖRZET HÍREI

Ebben az évben a kolping családok lelki megerősítését, a közösségek építést határoztuk meg fő feladatként a körzet vezetőségével egyetértésben. Találkozunk, körzeti rendezvényeink is ezt a célt szolgálják. Augusztus 20-a, Nemzeti Ünnepünk és Szent István király ünnepe. A budapesti központi ünnepségek mellett fontos a falvak, városok ünnepségein való részvétel is. Az Egri Kolping Család augusztus 19-én este önkéntes civil szervezettel együtt vonult fel a Dó térről az egri várba Szent István szobrához, ahol a fertálymesterek vezetője mondott köszöntőt, majd ünnepi műsor és koszorúzás következett. Másnap Dr. Seregély István érsek úr mutatott be szentmisét az Egri Csillagok című regényből is jól ismert bazilika romjai között. Szent beszédekben emlékeztetett államalapítónkra és népe magyarságára, tanításának máig érvényes, megtartó erejére. Bizony szükség van arra, hogy magyarság- és keresztény tudatunk a helyes irányba fejlődjön és erősödjön. Szeptember 5-én tartotta ünnepi megemlékezését a zászlószentelés 146. évfordulója alkalmából az Egri Kolping Család alapítónknak, Lovag Tóth Istvánnak díszes síremlékénél. A világi elnök és Gonda Imre prézes atya a jelenlévőket a kezdetekre emlékeztette. Az akkori lelkes tagok és pártoló tagok áldozata,

valamint Bartakovics Béla érsek úr pártfogása nélkül a katolikus legényegyleti mozgalom nem indulhatott volna el 1860-ban. Mindszenti Gedeon pap költő beszédében hangsúlyozta „az ipar becses voltát és fontosságát valláserkölcsei és hazafias szempontból fejtetvén, azt, mint a nemzet anyagi és szellemi jólétének, felvirágzásának emelőjét mutatta be.” (HML. X-203/1 Az Egri Katolikus Legényegylet jegyzőkönyve)

Ezt követően megkoszorúztuk a márvány emléktáblát, amelyet a síremléken az utódoknak szánt jelként 2003-ban helyeztünk el. A Miskolci Szent Anna Kolping Család szeptember 9-én ünnepelte alapításának 15. éves évfordulóját. A felemelő ünnepségen a keleti körzet tízenegy Kolping családja és számos meghívott vett részt. Az eltelt 15 évre emlékezett Üveges Lajos korábbi elnök és Dr. Márkus Endréné jelenlegi elnök. Kedves jelenete volt az ünnepségnek, amikor Juhász Ferenc plébános úr, - aki augusztus óta Gyöngyösön szolgál - égő gyertya jelképével adta át a Kolping családot az új plébánosnak, az új prézesnek, Szarvas Péter atyának. Az ünnepségen jelen volt Dr. Seregély István érsek úr, aki a hálaadó szentmisét bemutatta. Megköszönjük ez alkalommal is a szervezők fáradtságos munkáját. Október 9-én részt vettünk az

alsópáhoki Kolping üdülő ünnepi rendezvényén, melyet az épületegyüttes felszentelésének 10 évfordulója alkalmából szerveztek. Az ünnepi szentmisét Axel Werner nemzetközi főprézes mutatta be számos magyar és német pap koncelebrálásával. Alkalmunk nyílt arra, hogy az augsburgi vezetőkkel beszéljünk, különösképpen is a 2007-re, a Szent Erzsébet évre tervezett közös zárandoklatról.

A keleti körzet Kolping munkáját jelzik az események, amelyekről az újságon keresztül hírt adunk. A többi Kolping család életében is vannak fontos események, ünnepségek, megemlékezések, zárandoklatok, ezért minden elnököt és titkárt arra kérek, hogy egy fényképpel, rövid újságcikkkel tegyék láthatóvá mindannyiunk számára.

BISZTRICZKI LÁSZLÓNÉ

A KELETI KÖRZET TITKÁRA

MEGHÍVÓ

Szeretettel hívunk és várunk minden kedves érdeklődőt a székesfehérvári Kolping Család Egyesület rendezvényeire, melyet a Jézus Szíve templomban tartunk (Székesfehérvár Rákóczi u. 24.).

november 17-én 18:30 órakor: Böjtes Csaba ferences rendi szerzetes
Ciszterci templomban tartott előadásának vetítése (kb. 90p).

december 5-én 18:30 órakor: Tolvaly Ferenc: „Szent Jakab út”
Santiago de Compostella című filmjének vetítése (kb. 90p)

december 15-én. 18:30 órakor: Beszélgetés Tolvaly Ferencsel a Szent Jakab úti zárandoklatáról.

Isten áldja a tisztes ipart. Isten áldja kezünk munkáját.
Laczhgyi László világi elnök

KOLPING
A Magyar Kolping Szövetség

Főszerkesztő és felelős kiadó:

Dr. Bolberitz Pál

Főmunkatárs: Lang György

Felelős szerkesztő: Nagy Sándor

Lapterv és dizájn: Végh Ágnes

Szerkesztőség: 1035 Budapest,

III. kerület, Vihar utca 8.

Telefon: (+36 -1) 250 -1239

Fax: (+36 -1) 388 -7394

E-mail: mksz@kolping.hu

Interneten: www.kolping.hu

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Adományokat köszönettel elfogadunk
OTP 11703006 -20422983

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Ha szükséges, helyhiány miatt a kéziratokat szerkesztve közöljük.

Tájékoztatjuk kedves olvasóinkat, hogy az áruk emelkedése miatt egy példány újság előállításának költsége: 200 Ft.

Kucsák Könyvkötészet és Nyomda Vác

KOLPING HOTEL
SPA & FAMILY RESORT

★★★★

ALSÓPÁHOKI HÍREK

Több mint 400 vendég részvételével ünnepelte szállodánk 10. születésnapját október 7-én. Az ünnepi beszédeket jelszóval kezdte a mi szentmise követte, melyet 11 prézes celebrált, köztük Axel Werner jelenlegi, és Heinrich Festing volt generálprézes, valamint Dr. Bolberitz Pál országos prézes. A munkatársak számos programmal várták a vendégeket: rezesbanda fújta az ébresztőt, az érdeklődők kedves ajándékot barkácsolhattak az óvodában, egy tűzoltóautó megmutatásként mutatta meg a szállodát, a kíváncsiak a kulisszák mögé is betekínthettek, és mindenkinek ízlett a szabadtéren, ragyogó napsütésben kínált ebéd. A gálavacsorát követő bált a hotel munkatársaiból verbuválódott tánckar nyitotta meg egy Palotással. Az est díszvendége a nyitás óta itt dolgozó 12 munkatárs volt. A rendezvény az éjféltűzjátékkal ért véget.

10 gyermekes család a Kolpingban!

A Nagycsaládosok Országos Egyesületével együttműködve a 10 éves Kolping Hotel szeptemberben néhány napra vendégül látott egy 10 gyermekes családot. Debrecenből érkezett Alsópáhokra a Bartók család, melynek legidősebb gyermeke 21 éves, a legfiatalabb pedig 3 éves.

Pro Turismo Díj

Baldauf Csaba szállodaigazgató szept. 27-én, a Turisztikai Világnap alkalmából átvehette a Pro Turismo Díjat Dr. Lamperth Mónika önkormányzati és területfejlesztési minisztertől. Ez az egyik legrangosabb szakmai elismerés, melyet olyan szakemberek kaphatnak, akik a turisztikai tevékenység irányításában, szervezésében kiemelkedő munkát végeznek. Az idei évben 12 szakember részesült ebben a díjban.

Virágos Balatonért 2006

A harmadik alkalommal megrendezett versenyen 64 pályázó indult. A bejárás során nemcsak a virágok mennyiségét, összhangját vizsgálták, hanem azt is, hogy a szolgáltató milyen erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy megfeleljen a turizmus elvárásainak. Szabó László és Bajzik Károly kertészek munkáját dicséri a különdíj, melyet szállodánk Dr. Somogyi Zoltán, az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium turisztikai szakállamtitkára adott át.

